

re, & silere de te? Iure esset ille vel simulationis condemnandus, vel inuidiae. Audiat qui cupid, dedicationis meæ pro ratione voluntatem: dedicaui, quia volui; ita tamen volebam, vt non potuissim non velle. Fuisset idem protulisse necessitatem, quæ inuincibilis mihi quidem instabat. Queritur, quæ? Amoris, inquā, cuius vltima gloria est priuare laudatorem arbitrio. Si amor non cogat ad encomium, obijcietur fortasse virtus, at vitiorum læsa confinio. Si quis dicat se liberè amare virtutem, & pro arbitratu celebrare, fatetur honestum sibi non necessariò probari, & ipsis etiam vitijs integrum sibi esse non approbare. Gaudebit quodammodo Deus se non posse non approbare virtutem, Heroum autem encomiastes suum liberum iactabit Elogium? Ipse meum, qualcumque, vocabo coaftum, qui non potui tibi has philosophicas quæstiones non dedicare, si esse volebam ingenuus.

Quapropter hoc philosophicum studiū à sapientissimo Patre Neri, multis elabora-